

Anm. til § 21: Særlige Fonds. II. Kommunitetet.

Nattevagten hidtil, foruden den nævnte Pengelønning paa 600 Kr. aarlig, har faaet et midlertidigt Lønningstillæg paa 72 Kr. aarlig i Henhold til de aarlige Love derom, hvilket Lønningstillæg vil bortfalde ved Bevilgelse af den søgte Lønningsforhøjelse.

De nævnte Lønningsforhøjelser tør anses for uopsætteligt nødvendige. Det har vist sig overmaade vanskeligt at faa og umuligt i længere Tid at beholde en dygtig Regenskarl for den nuværende Lønning af 300 Kr. aarlig foruden frit Ophold. Og, hvad angaar Nattevagten, maa han være paa Regensen til Tjeneste hver Nat fra Kl. 11 Aften til Kl. 5¹/₂ Morgen, hvorhos hans Bestilling kræver særlig Paalidelighed. Med den nuværende lave Løn, uden frit Ophold, vil der derfor være Udsigt til, at Pladsen opsiges, uden at det vil være muligt at faa en anden paalidelig Mand antaget. Begge de paagældende Stillinger ere Tyende-Stillinger, for hvilke Lønnen maa ønskes forøget i Lighed med, hvad der ellers i saadanne Forhold er almindeligt, jfr. ogsaa Rigsdagstidenden for 1907—08, Tillæg A., Sp. 3151—54.

I Henhold til en fra Konsistorium modtagen Indstilling, ligeledes fremkommen som Følge af et af Regensprovsten derom fremsat og af Stipendiebestyrelsen og Universitetets Kvæstor anbefalet Andragende, søges der derhos bevilget et Beløb af 600 Kr. aarlig som Medhjælpssum for Regensportneren under Hensyn til det ved Tilbygningen til Regensen fremkomne forøgede Arbejde for ham.

Ved Fremsættelsen i Landstinget af Forslaget til Lov om Byggeforetagender for Regensen, jfr. Rigsdagstidenden for 1905—06, Tillæg A. Sp. 3154, blev det af nærværende Ministerium i Bemærkningerne til Lovforslaget anført, at der vilde udkræves Bevilling af en mindre Medhjælpssum til Regensportneren til Besørgelse af det med Tilbygningen forøgede Arbejde. Der blev derfor ogsaa ved Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1907—08 af 15. April 1908 under Post 77 til § 21, 11. (Kommunitetet) 4. b., den samlede Lønningssum, bevilget et Beløb af 600 Kr. som en saadan Medhjælpssum for Regensportneren. Naar der hidtil ikke har været søgt om en saadan fast aarlig Bevilling, er det, fordi det har været under Overvejelse, om det ikke vilde være mere formaalistjenligt at søge Bevilling til at antage endnu een Regenskarl foruden den nuværende. Herom har imidlertid Regensprovsten, Professor, Dr. jur. Jul. Larsen, nu udtalt, at det efter de indhentede Erfaringer synes at burde have sit Forblivende ved Bevilgelsen af en Medhjælpssum, allerede fordi Ansættelsen af en ny Regenskarl vilde medføre en større Udgift end det her ansøgte Beløb af 600 Kr. Professor Lassen har dernæst henvist til, at Trangen til Medhjælp vil være noget forskellig paa de forskellige Tider af Aaret, hvilket ligeledes nærmest taler for kun at søge bevilget en Medhjælpssum for Regensportneren.

Til 4. c. I Henhold til Lov af 12. April 1892 § 9: 1,000 Kr. med senere Forhøjelser paa i alt 400 Kr. for Lægen ved Regensen og Kollegierne, Professor, Dr. med. Jul. Petersen, jfr. Rigsdagstidenden for 1900—01, Tillæg B., Sp. 1101—02 og 1361—64 og Rigsdagstidenden for 1901—02, Tillæg B., Sp. 365—68 og 547—48, nemlig:

Til inspectores kvæstura (Halvdelen) 400 Kr.

(den anden Halvdel er opført paa Universitetets Udgiftspost l. e.)

Til Lægen ved Regensen og Kollegierne 1,000 —
 1,400 Kr.

jfr. i øvrigt Anmærkningerne til Universitetets Udgiftspost l. e.

Til 4. d. Som i Finansloven for 1908—09.

Til 5. Pensioner og Understøttelser udgøre efter Finansloven for Kr. Ø.
 1908—09 1,035. 35

Dette Beløb foreslaas i Henhold til en fra Konsistorium modtagen Indstilling, fremkommen som Følge af et af Regensprovsten derom fremsat og af Stipendiebestyrelsen og Universitetets Kvæstor anbefalet Andragende forhøjet med 780 Kr. som aarlig Understøttelse for fhv. Regensportner Lars Andersen. Han er født den 12. September 1841 og har saaledes ved sin Afgang den 31. Maj 1908, haft en Alder af 66 Aar. Fra 1. April 1885 har han været i Tjenesten som Regensportner, og det er herom af Regensprovsten udtalt, at han stedse har røgtet sit Hverv med den største Samvittighedsfuldhed og paa den mest tilfredsstillende Maade, saalænge hans Helbred slog til. Hans Tilstand maa nu ifølge Regenslægens Attest betragtes som en fuld-